

Lieta C-68/21**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2021. gada 3. februāris

Iesniedzējtiesa:

Consiglio di Stato (Itālija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 14. decembris

Apelācijas sūdzības iesniedzēja:

Iveco Orecchia SpA

Atbildētājas apelācijas tiesvedībā:

APAM Esercizio SpA

Veneta Servizi International Srl unipersonale

Pamatlietas priekšmets

Apelācijas sūdzība, kuru noraidītais pretendents iesniedza par *Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia* [Lombardijas Reģionālās administratīvās tiesas] spriedumu, kas attiecas uz publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu autobusu rezerves daļu piegādei pretendētājam, kas iesniedza piedāvājumu, kuram tika pievienoti nevis tipa apstiprinājuma sertifikāti, bet gan paša pretendenta, kas kvalificējās kā izgatavotājs, izsniegtās deklarācijas par atbilstību apstiprinātajam oriģinālam.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai, 3., 10., 19. un 28. panta un IV pielikuma interpretācija.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas tiesībām – un it īpaši Direktīvas 2007/46/EK tiesību normām (tostarp šīs Kopienų direktīvas 10., 19. un 28. pantam), kā arī vienlīdzīgas attieksmes un objektivitātes, brīvas konkurences un administratīvā procesa pienācīgs norises principiem – atbilst situācija, kad ar īpašu atsauci uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanai paredzētu autobusu rezerves daļu piegādi, izmantojot publisko iepirkumu, līgumslēdzējai iestādei ir atļauts pieņemt konkrētām transportlīdzekļiem paredzētas rezerves daļas, kuras ir izgatavojis ražotājs, kas nav transportlīdzekļa ražotājs, un kuras tāpēc nav apstiprinātas kopā ar transportlīdzekli, kuras ietilpst vienā no sastāvdaļu tipiem, kuriem ir piemērojami minētās direktīvas IV pielikumā uzskaitītie tehniskie noteikumi (Transportlīdzekļu EK tipa apstiprinājuma prasības) un kuras iepirkuma procedūrā tiek piedāvātas bez tipa apstiprinājuma sertifikāta un nesniedzot nekādas ziņas par faktisko tipa apstiprinājumu, un pat pieņemot, ka tipa apstiprinājums neesot vajadzīgs, jo pietiek tikai ar pretendenta iesniegto deklarāciju par līdzvērtību apstiprinātajam oriģinālam?

2) Vai Eiropas tiesībām – un it īpaši Direktīvas 2007/46/EK 3. panta 27. punktam – atbilst situācija, kad ar atsauci uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanai paredzētu autobusu rezerves daļu piegādi, izmantojot publisko iepirkumu, atsevišķajam pretendentam ir atļauts pašam sevi kvalificēt par konkrētām transportlīdzekļiem paredzētās konkrētas neoriģinālās rezerves daļas “izgatavotāju”, it īpaši, ja minētā rezerves daļa ietilpst vienā no sastāvdaļu tipiem, kuriem ir piemērojami Direktīvas 2007/46/EK IV pielikumā uzskaitītie tehniskie noteikumi (Transportlīdzekļu EK tipa apstiprinājuma prasības), vai turpretim minētajam pretendentam ir pienākums pierādīt – attiecībā uz katru šādi piedāvāto rezerves daļu un, lai apliecinātu tās līdzvērtību iepirkuma procedūras tehniskajām specifikācijām, – ka tas ir subjekts, kas apstiprinātajai iestādei atbild par visiem tipa apstiprināšanas procesa aspektiem, kā arī par ražošanas un attiecīgā kvalitātes līmeņa atbilstības nodrošināšanu, un tieši veic vismaz dažus apstiprināšanas procesā iesaistītās sastāvdaļas izgatavošanas posmus, apstiprinot atbildes gadījumā precizējot, ar kādiem pierādīšanas līdzekļiem ir jāsniedz attiecīgais pierādījums?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/17/EK (2004. gada 31. marts), ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, it īpaši 34. pants.

Direktīva 2007/46/EK, minēta iepriekš.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK, it īpaši 42., 44. un 62. pants.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Decreto legislativo del 18 aprile 2016, n. 50 [2016. gada 18. aprīļa Lēģislatīvais dekrēts Nr. 50] (2016. gada 19. aprīļa *GURI* Nr. 91 – Kārtējais pielikums Nr. 10) (“Publisko iepirkumu kodekss”), it īpaši šādi panti.

68. pants:

“1. XIII pielikuma 1. punktā norādītās tehniskās specifikācijas tiek izklāstītas iepirkuma procedūras dokumentos un tajās nosaka būvdarbu, pakalpojumu vai piegādes nepieciešamos raksturlielumus. Minētie raksturlielumi var attiekties arī uz pieprasīto būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu īpašu ražošanas vai sniegšanas procesu vai metodi vai uz īpašu procesu kādam citam to aprites cikla posmam, pat ja šādi faktori nepieder to materiālajai būtībai, ja vien tie ir saistīti ar līguma priekšmetu un atbilst līguma vērtībai un mērķiem. [..]

5. [..] [T]ehniskās specifikācijas formulē kādā no šādiem veidiem: [..]; b) ar atsauci uz tehniskajām specifikācijām un – vēlamajā secībā – uz standartiem, kuros ir transponēti Eiropas standarti, Eiropas tehniskajiem novērtējumiem, kopējām tehniskajām specifikācijām, starptautiskiem standartiem, citām Eiropas standartizācijas institūciju noteiktām tehnisko atsauču sistēmām vai, ja tādu nav, uz valsts standartiem, tehniskajiem apstiprinājumiem vai tehniskajām specifikācijām attiecībā uz būvdarbu projektēšanu, tāmēšanu un izpildi un piegāžu izmantošanu. Katru atsauci papildina ar frāzi “vai līdzvērtīgs”; c) ar darbības rezultātiem vai funkcionālām prasībām, kā minēts a) apakšpunktā, pievienojot atsauci uz b) apakšpunktā minētajām tehniskajām specifikācijām, kas ļauj uzskatīt, ka ir panākta atbilstība šādiem darbības rezultātiem vai funkcionālajām prasībām; d) ar atsauci uz b) apakšpunktā minētajām tehniskajām specifikācijām attiecībā uz dažiem raksturlielumiem un [..] darbības rezultātiem [..].

[..]

7. Ja līgumslēdzējas iestādes izmanto iespēju atsaukties uz 5. punkta b) apakšpunktā minētajām tehniskajām specifikācijām, tās nevar atzīt piedāvājumu par nepieņemamu vai noraidīt to tāpēc, ka piedāvātie būvdarbi, piegādes vai pakalpojumi neatbilst atsaucē norādītajām tehniskajām specifikācijām, ja pretendents, izmantojot jebkādus piemērotus līdzekļus, tostarp 86. pantā minētos pierādīšanas līdzekļus, pierāda, ka piedāvātie risinājumi līdzvērtīgi nodrošina tehnisko specifikāciju prasību izpildi”.

86. pants, saskaņā ar kuru atbilstību tehniskajām specifikācijām pierāda ar “testa ziņojumu no atbilstības novērtēšanas struktūras vai sertifikātu, ko izdevusi šāda struktūra”, vai ar “ražotāja tehnisko dokumentāciju”.

Decreto legislativo del 30 aprile 1992, n. 285 [1992. gada 30. aprīļa Lēģislatīvais dekrēts Nr. 285] (1992. gada 18. maija *GURI* Nr. 114 – Kārtējais pielikums Nr. 74) (“Jaunais ceļu satiksmes kodekss”), it īpaši šādi panti.

75. panta 3. punkts:

“1. punktā minētajiem sērijveidā ražotiem transportlīdzekļiem, to sastāvdaļām vai atsevišķām tehniskām vienībām ir nepieciešams tipa apstiprinājums”.

72. panta 13. punktā ir paredzēts sods ikvienam, kas brauc ar transportlīdzekļiem, uz kuriem ir uzstādītas neapstiprinātas sastāvdaļas.

77. panta 3.bis punktā ir paredzēti administratīvi naudas sodi “ikvienam, kas importē, ražo tirdzniecībai valsts teritorijā vai tirgo sistēmas, sastāvdaļas un atsevišķas tehniskās vienības bez nepieciešamā tipa apstiprinājuma vai apstiprinājuma saskaņā ar 75. panta 3.bis punktu”. Pēdējā minētajā tiesību normā ir paredzēts arī “šajā punktā minēto sastāvdaļu” (tostarp bremžu sistēmu) arests un konfiskācija “pat, ja tās ir uzstādītas uz transportlīdzekļiem”.

Decreto del Presidente della Repubblica dell'8 dicembre 2000, n. 445 [Republikas prezidenta 2000. gada 8. decembra Dekrēts Nr. 445] (2001. gada 20. februāra *GURI* Nr. 42 – Kārtējais pielikums Nr. 30) (“Likumdošanas un normatīvo aktu vienotais teksts administratīvo dokumentu jomā”), it īpaši 49. pants, saskaņā ar kuru:

“Izcelsmes, EK atbilstības, preču zīmju vai patentu [...] sertifikātus nevar aizstāt ar citu dokumentu, ja vien nozares tiesību aktos nav noteikts citādi”.

Decreto legislativo del 6 settembre 2005, n. 206 [2005. gada 6. septembra Lēģislatīvais dekrēts Nr. 206] (2005. gada 8. oktobra *GURI* Nr. 35 – Kārtējais pielikums Nr. 162) (“Patēriņa kodekss”), it īpaši 3. pants, kurā ir definēts, ka ražotājs ir “preces ražotājs vai pakalpojuma sniedzējs, vai tā starpnieks, kā arī preces vai pakalpojuma importētājs Eiropas Savienības teritorijā, vai jebkura cita fiziska vai juridiska persona, kas sevi piesaka kā ražotāju, identificējot precī vai pakalpojumu ar savu vārdu, preču zīmi vai citu atšķirības zīmi”.

Decreto del Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti del 28 aprile 2008, n. 32721 [Infrastruktūru un transporta ministrijas 2008. gada 28. aprīļa Dekrēts Nr. 32721] (“Mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprināšana”) (2008. gada 12. jūlija *GURI* Nr. 162 – Kārtējais pielikums Nr. 167), ar kuru tika transponēta Direktīva 2007/46/EK, it īpaši tā 3. panta ff) punkts, kas definē “izgatavotāju” kā “personu vai struktūru, kas apstiprinātajai iestādei atbild par visiem tipa apstiprināšanas procesa aspektiem un par ražošanas atbilstības nodrošināšanu”, arī ja “nav būtiski, lai šī persona vai struktūra būtu tieši iesaistīta visos apstiprināšanas procesā iesaistītā transportlīdzekļa, sistēmas, sastāvdaļas vai atsevišķas tehniskas vienības izgatavošanas posmos”.

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Akciju sabiedrība *APAM Esercizio SpA* (“līgumslēdzēja”) rīkoja atklātu iepirkuma procedūru oriģinālu *Iveco* autobusu rezerves daļu vai līdzvērtīgu autobusu

rezerves daļu piegādei uz diviem gadiem, kurā bija atļauts piedāvāt ne tikai oriģinālas, bet arī vienkārši līdzvērtīgas rezerves daļas, kas tika definētas kā “rezerves daļas (detāļas, aprīkojums), kuru kvalitāte ir līdzvērtīga oriģinālam, vai rezerves daļas, kuru kvalitāte ir vismaz vienāda ar transportlīdzekļa montāžai izmantoto detaļu kvalitāti un kas ir ražotas saskaņā ar oriģinālo rezerves daļu ražotāja tehniskajām specifikācijām un ražošanas standartiem”. Tehniskajās specifikācijās tika pieprasīts tipa apstiprinājuma sertifikāts, ja tāds ir obligāts.

Iepirkuma procedūrā piedalījās trīs pretendenti, tostarp *Iveco Orecchia SpA* un *Veneta Servizi International Srl unipersonale* (“izraudzītā pretendente”).

Ar 2019. gada 29. janvāra lēmumu APAM galīgi piešķīra iepirkuma līguma slēgšanas tiesības *Veneta Servizi*, kas konkursa klasifikācijā ierindojās pirmajā vietā.

- 2 Ar prasības pieteikumu *Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia* [Lombardijas Reģionālajā administratīvajā tiesā] *Iveco Orecchia*, kas klasifikācijā ierindojās otrajā vietā, apstrīdēja minēto piešķiršanas lēmumu, lēmumus par izraudzītās pretendentes pielaišanu iepirkuma procedūrai, kā arī paziņojumu par līgumu un specifikācijas daļā, kurā tika noteikti dokumentu veidi, ar kuriem pretendenti varēja sniegt pierādījumus par piedāvāto rezerves daļu līdzvērtību.
- 3 Ar 2019. gada 25. jūnija spriedumu minētā *Tribunale amministrativo* [administratīvā tiesa] noraidīja prasības pieteikumu, atzīstot, ka izraudzītās pretendentes iesniegtā dokumentācija, kas apliecināja rezerves daļu līdzvērtību, atbilda iepirkuma procedūras specifikācijām, kā arī šajā jomā piemērojamajam Savienības un valsts tiesiskajam regulējumam.

Ar apelācijas sūdzību *Iveco Orecchia* pārsūdzēja minēto spriedumu *Consiglio di Stato* [Valsts padomē], iesniedzējtiesā.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 4 Apelācijas sūdzības iesniedzēja it īpaši apstrīd izraudzītās pretendentes neizslēgšanu no iepirkuma procedūras, kaut arī tā nebija iesniegusi piedāvāto līdzvērtīgo rezerves daļu tipa apstiprinājuma sertifikātus un apliecināja (pasludinot sevi par ražotāju, kaut gan tā ir vienīgi mazumtirgotāja un pārdevēja) līdzvērtību produktiem, kurus praksē izgatavoja trešās personas, apgalvojot, ka tikai pēdējās minētās var apstiprināt sava produkta kvalitāti.
- 5 Faktiski, apelācijas sūdzības iesniedzējas skatījumā, nepieciešamība aizsargāt sabiedrības vispārējās intereses nodrošināt sabiedriskā transporta kvalitāti un drošību pieprasa, lai pretendents kopā ar piedāvājumu iesniedz tipa apstiprinājuma sertifikātu vai katrā ziņā detalizētu informāciju šajā sakarā, un šādas dokumentācijas trūkumu nevar novērst ar vienkāršu deklarāciju par rezerves daļas līdzvērtību oriģinālam; turklāt šādu līdzvērtības deklarāciju varētu sniegt vienīgi rezerves daļas izgatavotājs (proti, ražotājs), jo tas ir vienīgais subjekts, kas tieši

pārzin apstākļus, kas ir saistīti ar produkta ražošanas procesu, un tādējādi tas ir vienīgais, kas var apliecināt produkta atbilstību iepirkuma procedūras tehniskajām specifikācijām.

- 6 Savukārt atbildētājas apelācijas tiesvedībā uzskata, ka piemērojamajā tiesiskajā regulējumā un iepirkuma procedūras specifikācijās (kuras ievēro minēto tiesisku regulējumu) neesot pieprasīts tipa apstiprinājums konkrētajām tā dēvētām līdzvērtīgām rezerves daļām, kas ir iepirkuma procedūras priekšmets. Tipa apstiprinājuma sertifikāts esot pieprasīts vienīgi prototipam vai sastāvdaļām, kas tiek atsevišķi apstiprinātas konkrētam transportlīdzeklim. Tādējādi attiecībā uz līdzvērtīgām rezerves daļām līdzvērtības sertifikācija esot pieļaujama kā alternatīva tipa apstiprinājumam.
- 7 *Veneta Servizi* turklāt apgalvo, ka rezerves daļu ražotāja jēdziens transportlīdzekļu nozarē sakrīt ar ražotāja definīciju patēriņa preču jomā, kas ir saprotams kā preces ražotājs vai pakalpojuma sniedzējs, vai tā starpnieks, kā arī preces vai pakalpojuma importētājs Eiropas Savienības teritorijā, vai jebkura cita fiziska vai juridiska persona, kas sevi piesaka kā ražotāju, identificējot precī vai pakalpojumu ar savu vārdu, preču zīmi vai citu atšķirības zīmi. Tas iekļaujoties šajā jēdzienā un tādad attiecīgo rezerves daļu līdzvērtīgums esot apliecināts pareizi.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 8 Iesniedzējtiesas skatījumā, pirmais strīdīgais aspekts ir, vai saskaņā ar Direktīvu 2007/46/EK, to skatot kopā ar transponējošo valsts tiesisko regulējumu transportlīdzekļu un to sastāvdaļu tipa apstiprināšanas jomā, neoriģinālām sastāvdaļām, kuras ražo sastāvdaļu ražotājs (kas patstāvīgi projektē un izgatavo atsevišķas transportlīdzekļa sastāvdaļas), ir pieprasīta tipa apstiprināšana. It īpaši neesot skaidrs, vai attiecībā uz līdzvērtīgām rezerves daļām, kuras ir tipa apstiprināšanas priekšmets un kuras identificē, izmantojot iepirkuma procedūras specifikācijās ietvertās atsauces uz nozares tiesisko regulējumu, pretendētam, lai tā piedāvājums netiktu izslēgts, ir jāiesniedz arī tipa apstiprinājuma sertifikāts kā pierādījums faktiskajai atbilstībai oriģinālam un lai tās varētu tikt izmantotas (gan juridiski, gan tehniski) transportlīdzekļos, kuriem rezerves daļa ir paredzēta (vai ir vismaz jāpierāda, ka rezerves daļa praksē ir ieguvusi tipa apstiprinājumu), vai turpretī ir pietiekami alternatīvā minēto dokumentu iesniegšanai iesniegt paša pretendenta deklarāciju, kas apliecina piedāvāto rezerves daļu līdzvērtību oriģināliem.
- 9 Runājot par šo pirmo jautājumu, iesniedzējtiesas skatījumā, šķiet, ka minētais tiesiskais regulējums uzliek detaļu ražotājiem tādus pašus pienākumus kā transportlīdzekļu izgatavotājiem (kuri veic tipa apstiprināšanu transportlīdzeklim kopumā un tādā veidā automātiski veic arī katras transportlīdzekļa daļas tipa apstiprināšanu), līdz ar to arī rezerves daļām un detaļām, kuras laiž tirgū pirmie minētie, esot nepieciešama tipa apstiprināšana.

- 10 Saskaņā ar atbilstošiem normatīviem un judikatūras avotiem tehniskās specifikācijas (šajā gadījumā pretendenta piedāvātās rezerves daļas līdzvērtība oriģinālai rezerves daļai) var tikt pierādītas tikai ar ražotāja sertifikātiem un deklarācijām, vai ar citiem piemērotiem pierādīšanas līdzekļiem saskaņā ar Direktīvas 2014/24/ES 42. un 44. panta regulējumu, to skatot kopā ar Direktīvas 2004/17/EK 34. pantu (uz kuru Tiesa atsaucās 2018. gada 12. jūlija spriedumā lietā C-14/17), [Itālijas] Publisko iepirkumu kodeksa 68. un 86. pantu un XVII pielikuma II daļu.
- 11 Turklāt ņemiet vērā, ka līdzvērtības konstatēšanai minētais tiesiskais regulējums pieprasa pretendentam iesniegt gan piedāvāto produktu līdzvērtības deklarāciju, gan dokumentus, kas apliecina šo apgalvojumu; tomēr varētu arī apgalvot, kā to iesaka atbildētājas apelācijas tiesvedībā, ka alternatīvi minētajai dokumentācijai pietiek ar vispārēju līdzvērtības apliecinājumu, kurā ir deklarēta rezerves daļas atbilstība iepirkuma procedūras nolikumā paredzētām tehniskajām specifikācijām un piedāvāto risinājumu atbilstība tajās pieprasītajam.
- 12 Otrais šaubīgais aspekts ir, kuram subjektam ir jāsniedz līdzvērtības apliecinājumi, un it īpaši, vai tie ir obligāti jāsniedz piedāvātās sastāvdaļas izgatavotājam, vai tos var iesniegt arī vienkāršs mazumtirgotājs un pārdevējs. Šajā saistībā ir pretrunīga arī jēdziena “izgatavotājs” šajā jomā piemērojamo tiesību aktu izpratnē pareizā interpretācija.
- 13 Runājot par šo otro aspektu, saskaņā ar vienu tēzi, kas ir ierobežojošāka, izgatavotāja jēdziens sakrīt ar “ražotāja” jēdzienu, kas ir definēts nozares tiesiskajā regulējumā (skat., piemēram, ANO EEK [Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas] Noteikumu Nr. 90 2.1.1. pantu), proti, “organizācija, kas var uzņemties tehnisku atbildību par [sastāvdaļām] un var pierādīt, ka tās rīcībā ir līdzekļi ražošanas atbilstības panākšanai”. Tas turklāt ir apstiprināts Komisijas Regulas (EK) Nr. 1400/2002 (2002. gada 31. jūlijs) par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu vienošanos un saskaņotu darbību kategorijām mehānisko transportlīdzekļu nozarē 1. panta 1. punkta u) apakšpunktā, kurā ir definēts, ka “atbilstošas kvalitātes rezerves daļas” ir tikai “rezerves daļas, kas izgatavotas jebkurā uzņēmumā, un katrā laikā var apliecināt, ka rezerves daļu kvalitāte ir tāda pati kā detaļām, kuras izmanto vai kuras ir izmantotas attiecīgo transportlīdzekļu montāžai”.
- 14 Saskaņā ar šo tēzi vienīgi ražotājs var sertificēt rezerves daļas līdzvērtību, jo tieši atsauce uz ražotāju ļauj tieši identificēt produktu un, ar sertifikāciju, produkta tehniskos raksturlielumus, savukārt nolūkā noteikt izgatavotāju nevarētu atsaukties uz citiem neatbilstošiem tiesiskajiem regulējumiem, tādiem kā tiesiskais regulējums patērētāju jomā.
- 15 Saskaņā ar pretējo tēzi, kuru pamato atsauce uz citiem tiesiskajiem regulējumiem (tādiem kā patērētāju tiesību aizsardzības regulējums), rezerves daļu izgatavotājs vai ražotājs ir ne tikai subjekts, kas “praksē ražo noteiktu sastāvdaļu”, bet arī subjekts, kas ar savu preču zīmi izgatavo produktu vai tā daļu, arī veicot montāžu

vai nododot detaļas vai sastāvdaļas ārpalpojumiem trešajām personām, un uz kuru gulstas garantijas pienākums produkta neatbilstības gadījumā: galu galā tas esot ne tikai subjekts, kas tieši ražo konkrētas rezerves daļas, bet arī subjekts, kas uzņemas atbildību par to izmantošanu, sertificējot atbilstību oriģinālam vai sniedzot garantiju to pareizai darbībai un ražošanas defektu neesamībai, pat ja tam nepieder rezerves daļas ražojošā rūpnīca vai iekārtas un ja tas nepiedalās dažādos produkta izgatavošanas posmos.

- 16 Iesniedzējtiesas skatījumā, kaut arī šķiet, ka izgatavotāja kvalifikācija paredz dalību vismaz vienā no ražošanas procesa posmiem, joprojām ir jāprecizē veidi, kādos šī kvalifikācija var tikt pierādīta: vai ir pietiekamas norādes uz kvalitātes sertifikātu un uzņēmuma darbības mērķi, kas izriet no uzņēmumu reģistra, vai savukārt pretendents ir jāpierāda (un kādā veidā), ka tam ir pieejamas – tieši vai saskaņā ar līgumiskām vienošanām – ražošanas rūpnīcas vai ka visas rezerves daļas, kuru līdzvērtību tas sertificēja, tā vadībā un tehniskā atbildībā ir ražojušas trešās personas.
- 17 Turklāt rodas šaubas par to, vai iepirkuma procedūras regulējums var tikt saprasts tādējādi, ka dokumentu, kas apliecina piedāvāto produktu tehnisko līdzvērtību, iesniegšana un pārbaude var tikt atliktas līdz līguma izpildes posmam arī būtiskajiem piedāvājuma elementiem un iepirkuma procedūras priekšmetam, ieskaitot tehniskās specifikācijas, vai savukārt produktu līdzvērtība ir noteikti jāpierāda jau piedāvājuma iesniegšanas posmā.
- 18 Tā kā iesniegtās apelācijas iznākums ir atkarīgs no atbildēm uz uzdotajiem jautājumiem, jo vienas vai otrās interpretācijas iespējas izvēle var noteikt strīda izšķiršanu, ir būtiski iesniegt Tiesā lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.